

Nr 254.

Av herr **Nilsson, Bror, m. fl.**, *angående ändrad befordringsgång för vissa lantbruksassistenter vid lantbruksnämnderna och amanuenser hos lantbruksstyrelsen.*

Jämlikt Kungl. Maj:ts brev den 11 juni 1948 angående riksdagens skrivelser nr 233 och 219 såvitt angår för budgetåret 1948/49 anvisade anslag till lantbruksnämnderna m. m. tillämpas för lantbruksassistent vid lantbruksnämnd den befordringsgång, som anges i 4 § 1 mom. b) kungörelsen nr 436 1947, dock att, där vederbörande är lantmätare, den befordringsgång tillämpas, som anges i 4 § 1 mom. a) nämnda kungörelse. Jämlikt föreskrift i Kungl. Maj:ts brev den 4 juni 1948 angående riksdagens skrivelse för budgetåret 1948/49 nr 233, såvitt den avser för budgetåret 1948/49 anvisade anslag till lantbruksstyrelsen, tillämpas den lägre befordringsgången jämväl för lantbruksstyrelsens agronomutbildade amanuenspersonal. I den mån lantmäteriutbildad personal anställs såsom amanuenser tillämpas — ehuru detta icke finnes utsagt i nämnda regleringsbrev — samma befordringsgång, som gäller för lantmätare på rekryteringsstadiet inom lantmäteristaten, eller alltså den högre.

Anledningen till att avlöningsförhållandena för lantbruksassistenter vid lantbruksnämnderna respektive amanuenser vid styrelsen äro olika allteftersom vederbörande är lantmätare eller agronom synes vara den, att man, då avlöningen bestämdes, kunde i fråga om den lantmäteriutbildade personalen hänvisa till att den högre befordringsgången redan tillämpades för rekryteringspersonal vid lantmäteristaten, medan man icke kunde göra någon motsvarande liknelse beträffande den agronomutbildade personalen. Då man därjämte tänkte sig, att anställningsförhållandena för agronomer inom den närmaste framtiden skulle utredas, ville man tydligen undvika ett föregripande av utredningsresultatet genom att för sådan personal tills vidare tillämpa den lägre befordringsgången. Bortsett härifrån synas sakliga skäl icke kunna åberopas för att på rekryteringsstadiet göra skillnad i lönehänseende mellan dessa två grupper. Tvärtom talar den för båda grupperna gemensamma första befordringstjänsten utom befordringsgången samt de likartade arbetsuppgifterna för en enhetlig behandling i lönehänseende. Det måste anses otillfredsställande, att vid en och samma nämnd eller på en och samma byrå assistenter respektive amanuenser arbeta sida vid sida med likvärdiga arbetsuppgifter men likväl kompenseras olika för sina insatser.

Kraven på praktisk utbildning före examens avläggande äro större för agronomer än för lantmätare, och de teoretiska studierna synas vara av ungefär lika varaktighet. Beträffande den praktiska utbildningen för agronomer erinras om att enligt stadgarna för lantbrukshögskolan (nr 668/1938, ändr. 68/1943) den, som vill söka inträde såsom ordinarie studerande vid högskolan, skall bl. a. styrka sig äga väl vitsordad jordbrukspraktik, som skall omfatta minst två år. För inträde å lantmäteritekniska linjen vid tekniska högskolan synes, såvitt framgår av stadgan för de tekniska högskolorna (nr 987/1942), något motsvarande krav icke finnas föreskrivet, dock att för avläggande av examen viss praktisk verksamhet kan erfordras (24 §). Med hänsyn bl. a. härtill synes det icke sannolikt, att en blivande utredning skulle för agronompersonal föreslå sämre befordringsgång än för lantmäteripersonal. Tillämpning av den högre befordringsgången å agronompersonal utan avvaktan på en sådan utredning torde därför icke innebära fara för att utredningsresultatet föregripes.

Under föregående budgetår ha svårigheter yppats att rekrytera såväl lantbruksassistent- som agronomamanuienstjänster. Vad angår förhållandena vid lantbruksstyrelsen må framhållas, att styrelsen genom upprepad annonsering i dagspress och facktidskrifter sökt erhålla personal med agronomutbildning för amanuienstjänstgöring men utan resultat.

Lantbruksstyrelsen har i skrivelse den 2 juli 1949 under åberopande i huvudsak av vad här ovan anförts hos Kungl. Maj:t hemställt att beträffande lantbruksassistenter vid lantbruksnämnderna och amanuenser hos styrelsen med agronomutbildning i avvaktan på särskild utredning rörande anställningsförhållandena för agronomutbildad personal få tillämpa den i 4 § 1 mom. a) befodringskungörelsen angivna befordringsgången.

Med anledning av vad sålunda ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta, att beträffande agronomutbildade lantbruksassistenter vid lantbruksnämnderna och amanuenser hos lantbruksstyrelsen tills vidare skall tillämpas den i 4 § 1 mom. a) befodringskungörelsen (nr 436/1947) angivna befordringsgången.

Stockholm den 20 januari 1950.

B. A. Nilsson.

Ivar Persson.

Hjalmar Nilsson,

Alnarp.